

Retina Ven Dal Tıkanıklarında Nadir Görülen Bir Komplikasyon: Retina Yırtıkları

**Gülipek MÜFTÜOĞLU¹, Yeşim ORAL², Solmaz AKAR¹,
Erdogan CİCİK³, Sehirbay ÖZKAN³**

ÖZET:

294 olguda retina ven dal tikanıklıklarının komplikasyonlarını inceledik. Makula ödemini %73.4 oranında görürken optik disk neovaskülarizasyonunu %8.5, retina neovaskülarizasyonunu %25.1, vitreus içi hemorajisini %4.7 ve retina yırtığını %1.0 oranlarında tesbit ettik. Retina ven dal tikanıklıklarında görülen tikali venin drene ettiği retina bölgesinde gelişen retina yırtıklarını literatür verileri altında tartıştık.

Anahtar kelimeler: Ven dal tikanıklığı, komplikasyon, retina yırtığı

SUMMARY

A RARE COMPLICATION IN RETINAL BRANCH VEIN OCCLUSION: RETINAL TEARS

We investigated complication of retinal vein branch occlusion in 294 patients. We found macular edema in 73.4%, optic disk neovascularization in 8.5%, retina neovascularization in 25.1%, intravitreal hemorrhage in 4.7% and retinal tear in 1.0% patients. We discussed retinal tears localized in the occluded retinal vein region under literature data. *Ret-vit* 1993; 1: 63-6

Key words: Branch vein occlusion, complication, retinal tear

Retina ven dal tıkanıklığı retinanın diabetten sonra en sık karşılaşılan damar hastalığıdır. Genellikle 50-70 yaşlar arasında, %50 oranında hipertansif kişilerde görülür.¹

Dört ay kadar sürebilen akut dönemde tipik oftalmoskopik görüntüsü nedeniyle tanı kolaydır. Kronik dönemde ise təhsis ve doğru

tedavi için fundus florosein anjiografisinin yardımına ihtiyaç vardır.

Retina ven dal tikanıklığında retinada cevap olarak ya ödem, ya iskemi gelir.^{2,3} Makulada gelişen ödem, görme azalmasına neden olan ve en sık karşılaşılan komplikasyondur. Bunu iskemik retinada gelişen retina ve optik disk neovaskülarizasyonu, epiretinal membran oluşumu, vitreus hemorajisi, retina yırtığı ve regmatojen retina dekolmanı takip etmektedir.⁴

Literatürde retina ven dal tikanıklığının neden olduğu arka kutba lokalize retina yırtıklarının çok az sayıda görüldüğü bildirilmiştir.⁵

Geliş: 9.5.1993 Kabul: 15.5.1993
Yazışma: Gülipek Müftüoğlu, Cerrahpaşa TF
İSTANBUL

1 Doç Dr, İ. Ü. Cerrahpaşa T.F. Göz Hast ABD,
2 Ar Gör Dr, İ. Ü. Cerrahpaşa T.F. Göz Hast ABD,
3 Uz Dr, İ. Ü. Cerrahpaşa T.F. Göz Hast ABD,
4 Prof Dr, İ. Ü. Cerrahpaşa T.F. Göz Hast ABD,

Biz bu çalışmamızda retina ven dal tikanıklığının diğer komplikasyonları yanında 3 olgu nedeniyle tıkalı venle drene edilen retina bölgesinde gelişen retina yırtıklarını literatür verileri ışığı altında tartıştık.

GEREÇ ve YÖNTEM

Çalışmamızda İ.Ü Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Retina Biriminde 1989-1992 tarihleri arasında retina ven dal tikanlığı nedeniyle takip ve tedavileri yapılmış olan 294 olgu incelendi. Yaşları 3 ile 65 arasında (ort. 51) değişen 156'sı kadın 138'i erkek olan olguların hepsine rutin göz muayenesi yanında fundus fluorescein angiografisi (FFA) yapıldı. BRVO çalışma grubunun tedavi kriterlerine sadık kalınarak gereken olgulara Argon Laser-fotokoagulasyon tedavisi uygulandı. Laser tedavisi sonunda olguların kontrol FFA'sı çekildi ve gerektiğinde ilave laser tedavisi yapıldı.

Laser tedavisi uygulamadan veya uygunladiktan sonra durumu stabil hale gelen olgular halen kontrolümüz altında bulunmaktadırlar.

BULGULAR

Çalışmamızda retina ven dal tikanıklığı olan 294 olgu incelenmiştir. Bu olguların 168'inde üst temporal dal, 105'inde alt temporal dal, 9'unda üst nazal dal, 4'ünde alt nazal dal, 8'inde ise hemisfer tikanıklığı tesbit edilmiştir (Tablo 1).

Tablo 1
Retina Ven Dal Tikanıklığının Lokalizasyonu

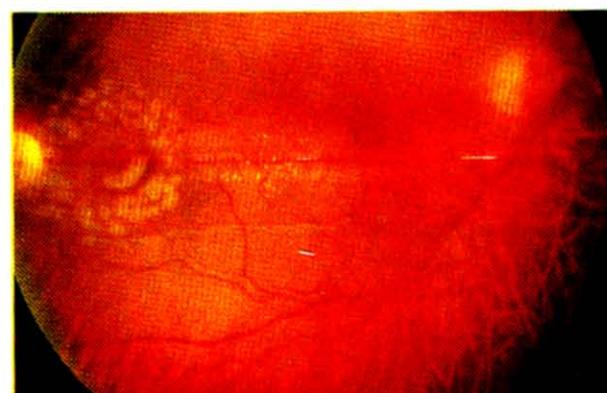
Lokalizasyon	Olgı Sayısı	Görülme Sıklığı (%)
Üst Temporal	168	57.1
Alt Temporal	105	35.7
Üst Nazal	9	3.0
Alt Nazal	4	1.3
Hemisfer	8	2.7
Toplam	294	100

Çalışma grubumuzda en sık karşılaştığımız komplikasyon makula ödemi olmuştur. 216 olguda (%73.4) makula ödemi, 25 olguda (%8.5) optik disk neovaskülerizasyonu, 74 olguda (%25.1) tıkalı venin drene ettiği retina bölgesinde neovaskülerizasyon görülmüştür. Vitreus içi hemorajije 14 olguda (%4.7) rastlanırken 3 olguda tıkalı ven bölgesinde retina yırtığı (%1.0) tesbit edilmiştir (Tablo 2).

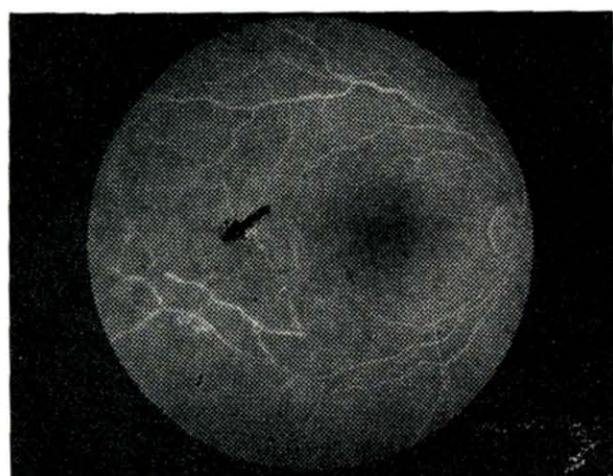
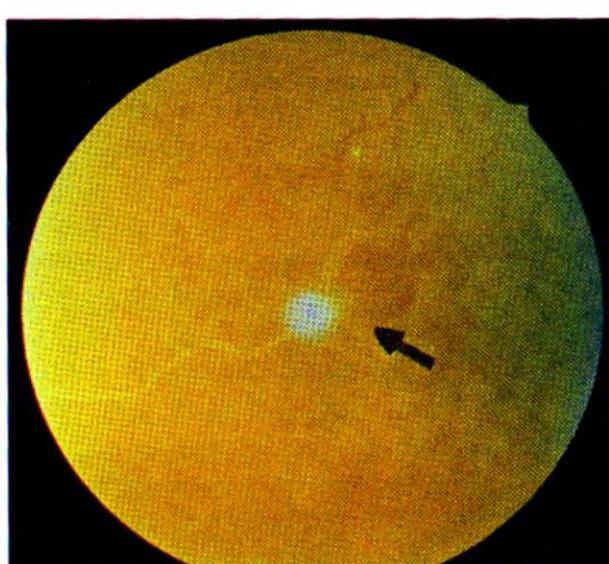
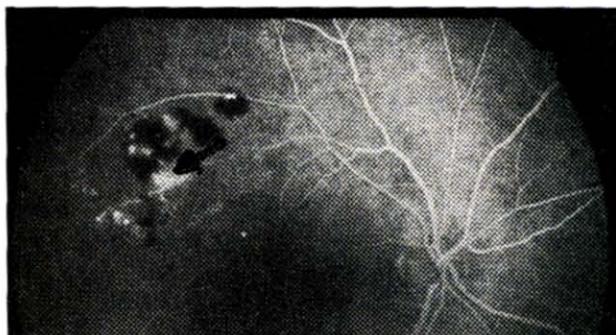
Tablo 2
Retina Ven Dal Tikanıklıklarında gelişen komplikasyonlar ve görülmeye sıklıkları

Görülen Komplikasyon	Olgı Sayısı	Görülme Sıklığı (%)
Makula ödemi	216	73.4
Optik disk neo	25	8.5
Retina neovas.	74	25.1
Vitre hemo.	14	4.7
Retina yırtığı	3	1.0

Tıkalı venin drene ettiği retina bölgesinde, tesbit ettiğimiz yırtıklardan ikisi traksiyonel operkulumlu retina yırtığı idi (Res 1). Bunlar neovaskülerizasyon sonrası oluşan vitreoretinal traksiyona bağlı olarak gelişmişlerdi. Bu olgulardan birinde retina yırtığı preretinal hemoraji çekildikten ve laser tedavisi uygunladiktan sonra tesbit edildi. Bu olgumuza ait FFA örnekleri Res 2 ve 3' de görülmektedir. Traksiyonel retina yırtığı gelişen 2 olgumuzda da vitreus hemorajisi vardı.

Res 1: Traksiyonel operkulumlu yırtığın tedavi sonrası görünümü

3. üncü olgumuzda ise iskemik retina sahasında gelişen atrofik retina deliği mevcuttu (Res 4). Bu olguda retina neovaskülerizasyonu ve vitreus hemeorajisi mevcut değildi. Aynı olgunun anjiografik görüntüsü Res 5 'te gösterilmiştir.

Tüm olgularımıza argon laser fotokoagulasyon (FK) uygulanmıştır.

TARTIŞMA

Retina ven dal tikanıklıkları oldukça sık görülen önemli vasküler retinopatilerden biridir. Birçok komplikasyona neden olabilen ven dal tikanıklıklarında en sık karşılaşılan komplikasyon, bizimde serimizde tesbit ettiğimiz gibi makula ödemidir.^{3,6} Bunu sırayla retina neovaskülerizasyonu, optik disk neovaskülerizasyonu, bunlara bağlı gelişen vitreus hemorajisi ve literatürde çok az

görüldüğü bildirilen retina yırtıkları takip etmektedir.^{5,7} Çalışmamızda tüm bu komplikasyonlarla literatüre benzer oranlarda karşılaştık.

Çalışmamızda esas tartışmak istediğimiz konu dal tikanıklıklarından sonra gördüğümüz ve arka kutuba (tikalı venin drene ettiği retina bölgesine) lokalize retina yırtıklarıdır. Literatürde ven dal tikanlığı ile ilgisi olan retina yırtıklarının görülme sıklığı %1.6-2 olarak bildirilmiştir. Bizim serimizde bu oran %1.0 olarak bulundu. Retina ven dal tikanmasına bağlı olarak gelişen retina yırtıklarında neovaskülerizasyon ve onun yaptığı traksiyon önemli ölçüde sorumlu tutulmuştur. Yine uygulanan laser tedavisinin termal etkisinin vitreusun yapısında değişiklik^a neden olduğu ve oluşan kontraksiyonun traksiyon etkisiyle retina yırtığına sebep olabileceği öne sürülmüş-

tür. Chees'in çalışmasında da ven dal tikanıklıklarında yırtığa neden olan vitreoretinal traksiyonunun neovaskülerizasyon olmadan da gelişebildiği ve patogenizinin tam olarak açıklanamadığı vurgulanmıştır.⁷

Bizim serimizdeki 3 olgudan 2'sinde gelişen yırtık vitreoretinal traksiyona bağlı olarak meydana gelmişti ve traksiyon neovaskülerizasyonla birlikte görülmüştü. Ancak bu olgulardan birinde yırtık laser tedavisini takiben ve lokalize preretinal hemoraji çekildikten sonra tesbit edilmişti. Joondeph'in serisindeki olguların yarısında (3 olgu) retina yırtığının laser tedavisinden sonra görünmesine rağmen laser-yırtık ilişkisinin minimal olduğu savunulmuştur. Bu yazida esas önemli olayın vitreus hemorajisi olduğu vurgulanmıştır. Çünkü tüm olgularında (6 olgu) yırtıkla beraber vitreus hemorajisi tesbit etmişlerdir. Bizim traksiyonel retina yırtığı olan bu 2 olgumuzda da vitreus hemorajisi mevcuttu.

Serimizdeki üçüncü olguda vitreoretinal traksiyon olmadan iskemik retina sahasında gelişen retina deliği tesbit etti. Bu olgumuz bizi retina ven dal tikanıklıklarında literatürdeki traksiyon teorisinin dışında mekanizmalarla örneğin retina iskemisine bağlı olarak da retina yırtıklarının olabileceği düşünürdü. Aslında iskemik retina da atrofik retina yırtıklarının olduğu bilinmektedir ve periferik retina da bunun en tipik örneğini Lattice dejenerasyonu oluşturmaktadır.⁸

Retina ven dal tikanıklığına bağlı olarak gelişebilen retina yırtıklarının önemi aslında retina dekolmanına neden olmasından kaynaklanmaktadır. Ancak erken ve uygun laser teda-

visi ile dekolman gelişme oranı oldukça düşürülmektedir. Takip süreleri 1.5-2 yıl arasında değişen 3 olgumuzda da argon laser fotokoagülasyonu uyguladık ve bu süre içinde regmatojen retina dekolmanı tesbit etmedik.

Sonuçta ven dal tikanıklığının komplikasyonu olarak arka kutupta retina yırtıklarının gelişebileceğini ve bununda uygun ve yeterli FK uygulaması ile retina dekolmanına neden olmadan tedavi edilebileceğini hatırlatmak istedik.

KAYNAKLAR

1. L'Esperance FA Jr: Ophthalmic Lasers. The CV Mosby Co. St Louis 1989; p:572-82
2. Shilling JS: Retinal vein occlusion. In Kanski JJ, Morse PH: Disorders of the Vitreous, Retina and Choroid. Butterworths. London. 1983; p:115-9
3. Waller IHL, Danis RP, Bindley C et al: Cystoid macular degeneration in experimental branch retinal vein occlusion. Ophthalmology 1988; 95:1371-9
4. Duker JS, Magargal LE, Stubbs GW: Quadrantic venous-stasis retinopathy secondary to an embolic branch retinal artery obstruction. Ophthalmology 1990; 97:167-70
5. Joondeph HC, Joondeph BC: Posterior tractional retinal breaks complicating branch retinal vein occlusion. Retina 1988; 8:136-40
6. Marcus M, Yassur Y, Hundert I et al: Early treatment of retinal branch vein occlusion with red krypton laser photoocoagulation. In Blodi F et al. Acta XXV Concilium Ophthalmologicum Vol 2. Kugler & Ghedini. Amsterdam 1987; p:2150-2
7. Ches J, Eivhen AL: Rhegmatogenous retinal detachment associated with branch vein occlusion Ann Ophthalmol 1989; 21: 309-11
8. Robinsan MR, Streeten BW: The surface morphology of retinal breaks and lattice retinal degeneration. Ophthalmology 1986; 93:237-46